

Ružena Deutschová

A kép 1946-ban készült rólam Galántán, Seidl rabbi udvarán.

Galántán a közös konyhán étkeztünk. A szakács, Eckstein Elemér később kiment Palesztinába. Mi oda jártuk enni. A konyhát azóta már lebontották, a Fő utcán állt szintén. Egy másik konyhát nyitottak később, a Buxbaum rabbi udvarában. Buxbaum rabbi is a holokauszt áldozata lett. Én is ott dolgoztam mint kisegítő szakácsnő. Ketten voltunk ott alkalmazva, de jártak oda kisegítő munkabrigádok is. A konyhát a Joint tartotta fenn, az finanszírozta. Ruhát is kaptunk onnan, például ez a ruha, amelyben lefényképeztek, szintén onnan származik. A főszakácsnő Wollnerné, a Sáríka volt. Fogta a libamáját és hazavitte, de én ezt nem engedtem. Egyszer egy olyan ötliteres üveg megtelt libamájjal. El akarta vinni, de elesett, és eltörte az üveget. Mondom, hála az istennek, enni

fogunk. Én soha nem vittem haza ennivalót, mindent a fiatal lányoknak és fiúknak adtam. A Wollnérné féltékeny volt rám, mert a kosztosok azt kiabálták, hogy csak én adjak és én főzzek, mert én nem sajnáltam tőlük az ételt. Sokan jártak oda étkezni. A konyha 1946-ban még működött. Azt hiszem, hogy 1947-ben már bezárták.